

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2016 r. – BASF Antwerpen/Komisja
(Sprawa T-319/16)
(2016/C 305/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BASF Antwerpen NV (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Gilliams i J. Bocken)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wprowadzonego w życie przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa w postaci zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tej decyzji;
- w każdym razie, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tejże decyzji w zakresie, w jakim Komisja, po pierwsze, nakazuje w nich odzyskanie pomocy od podmiotów innych niż podmioty, na rzecz których wydano „decyzje podatkowe dotyczące nadmiernych zysków”, o których mowa w decyzji Komisji, a po drugie, nakazuje odzyskanie kwoty równej oszczędności podatkowej uzyskanej przez beneficjenta, nie pozostawiając Belgii możliwości uwzględnienia faktycznej korekty w górę dokonanej przez inne organy podatkowe;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie, nadużycia władzy i braku odpowiedniego uzasadnienia, ponieważ Komisja stwierdziła w swej decyzji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wprowadzonego w życie przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa w postaci zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) istnienie systemu pomocy.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 TFUE i obowiązku uzasadnienia oraz oczywistego błędu w ocenie, ponieważ Komisja uznała w zaskarżonej decyzji zarzucany system za środek selektywny.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 TFUE i oczywistego błędu w ocenie, jako że Komisja twierdzi w zaskarżonej decyzji, iż zarzucany system przysparza korzyści.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 TFUE, naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, oczywistego błędu w ocenie, nadużycia władzy oraz braku odpowiedniego uzasadnienia, ponieważ w zaskarżonej decyzji Komisja nakazuje Belgii odzyskanie pomocy.